

The logo for 'taxpoint' is centered within a white circle that has a thin black border. The word 'taxpoint' is written in a bold, lowercase, sans-serif font. The letter 'o' in 'point' is replaced by a solid orange circle. The background of the entire page is a blurred image of green leaves and orange fruits, likely oranges, which is visible through the white circle.

taxpoint

TAX POINT OF VIEW

INFORMATOR PODATKOWY FIRMY TAXPOINT · NR 63 · STYCZEŃ 2019

W TYM NUMERZE:

1/ KONIEC SPORU MIĘDZY BIURAMI PODRÓŻY A FISKUSEM

**2/ SCHEMATY PODATKOWE – PODMIOTY ZOBOWIĄZANIE DO WPROWADZENIA
WEWNĘTRZNEJ PROCEDURY**

**3/ KONWENCJA MLI – ZMIANY W UMOWACH
O UNIKANIU PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA**

**4/ OBWIESZCZENIE MF W ZAKRESIE *SAFE HARBOUR*
DLA TRANSAKCI FINANSOWYCH**

**5/ ODROCZENIE TERMINU STOSOWANIA NAJWAŻNIEJSZYCH ZMIAN
W ZAKRESIE PODATKU U ŹRÓDŁA**

1. KONIEC SPORU MIĘDZY BIURAMI PODRÓŻY A FISKUSEM

19 grudnia 2018 r. Trybunał Sprawiedliwości UE wydał wyrok w sprawie C-422/17, Skarpa Travel sp. z o.o., tym samym kończąc wieloletni spór w zakresie opodatkowania zaliczek na poczet usług turystycznych.

Sprawa dotyczyła zaliczek podlegających opodatkowaniu w procedurze VAT marża. W złożonym wniosku o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego Skarpa Travel argumentowała, że w momencie otrzymania zaliczki nie jest możliwe ustalenie marży stanowiącej podstawę opodatkowania, a podatek staje się wymagalny dopiero wtedy, gdy wszystkie koszty faktycznie poniesione przez biuro podróży są znane, a uzyskana marża jest ostateczna.

Zdaniem Spółki wartość podatku powinna zostać obliczona dopiero po zrealizowaniu usługi. Wynika to z faktu, iż tylko wtedy podatnicy są w stanie ustalić wysokość rzeczywistej podstawy opodatkowania. Ponadto podkreślono, że korekta jest konstrukcją o charakterze wyjątkowym, a jej systemowe zastosowanie do procesu obliczania marży, byłoby zagrożeniem dla podstawowych zasad jej stosowania.

Organ podatkowy nie podzielił stanowiska Spółki i ostatecznie sprawa została skierowana do rozstrzygnięcia przez TSUE.

W przedmiotowym sporze TSUE opowiedział się po stronie władz skarbowych, prezentując niekorzystne, z punktu widzenia podatnika, stanowisko. Treść wyroku wskazuje, że biura turystyczne muszą szacować już w momencie otrzymania zaliczki, jakiej wielkości podatek od całej imprezy będą zobligowane odprowadzić.

Zwracamy uwagę, że orzeczenie może TSUE może wzbudzać sporo wątpliwości. Trybunał w swoim wyroku posługuje się bowiem pojęciami o nieostrym charakterze, np. „istotna część ceny usług” czy „ograniczona część całkowitych kosztów konkretnej usługi”.

Ponadto, przedmiotem sporu może być też ustalenie momentu, w którym biuro podróży będzie w posiadaniu informacji o ostatecznych kosztach faktycznych konkretnej podróży, co jest niezbędne do skorygowania deklaracji VAT.

Orzeczenie TSUE może być impulsem do zmian w dyrektywie VAT, w zakresie dostosowania zasad opodatkowania do realiów działalności prowadzonej przez biura podróży. Pierwszy krok w tym kierunku został już zrobiony, gdyż w odpowiedzi na niekorzystny wyrok TSUE, Polska Izba Turystyki przedstawiła na posiedzeniu Komisji Fiskalnej ECTAA w Brukseli projekt systemu opodatkowania usług turystyki w oparciu o tzw. marżę uśrednioną, który może zostać przekazany Komisji Europejskiej w ramach prac legislacyjnych nad zmianami w Dyrektywie VAT.

Na ewentualne pytania w tym zakresie chętnie odpowie **Władysław Varga**

• wladyslaw.varga@taxpoint.pl • tel. 664 717 347 •

- zachęcamy do kontaktu!

2. SCHEMATY PODATKOWE – PODMIOTY ZOBOWIĄZANIE DO WPROWADZENIA WEWNĘTRZNEJ PROCEDURY

Od 1 stycznia 2019 r. obowiązują nowe przepisy Ordynacji podatkowej przewidujące obowiązek przekazywania organom podatkowym informacji o tzw. schematach podatkowych. Obowiązani do zidentyfikowania schematu podatkowego oraz poinformowania o nim organu są w pierwszej kolejności tzw. promotorzy, czyli doradcy podatkowi, radcowie prawni i wszystkie inne osoby, które opracowują, oferują, udostępniają lub wdrażają schematy podatkowe. W dalszej kolejności do informowania o schematach obowiązani są także podmioty z nich korzystające oraz tzw. wspomagający.

Nowe przepisy wprowadzają także m.in. obowiązek posiadania przez niektóre podmioty wewnętrznej procedury w zakresie przeciwdziałania niewywiązywaniu się z obowiązku przekazywania informacji o schematach podatkowych. Zgodnie z art. 86l § 1 Ordynacji podatkowej obowiązek ten ciąży na podmiotach będących promotorami, zatrudniających promotorów lub faktycznie wypłacających im wynagrodzenie, których przychody lub koszty przekroczyły w roku poprzedzającym rok obrotowy równowartość 8 000 000 zł. Jak wynika z przytoczonej treści przepisu, przyjęcie wewnętrznej procedury to przede wszystkim obowiązek promotorów. Biorąc pod uwagę sposób redakcji tej regulacji pojawiła się wątpliwość, czy zobowiązani do jej stosowania są także „zwykli” podatnicy czyli tacy, którzy np. korzystają z usług doradców podatkowych, zatrudniają w swoich strukturach doradców podatkowych itp. Pytanie to jest

o tyle istotne, że niewywiązanie się z analizowanych obowiązków zagrożone jest karą do 2 mln zł.

Zgodnie z uzasadnieniem do ustawy nowelizującej, obowiązek wprowadzenia procedury obciąża przede wszystkim promotorów. Analogicznie wypowiedziada się Ministerstwo Finansów w projekcie objaśnień dotyczących analizowanych regulacji. Wskazano w nich, że obowiązek posiadania procedury wewnętrznej dotyczy przede wszystkim podmiotów działających jako promotorzy, natomiast co do zasady nie dotyczy korzystających, którzy zatrudniają doradców na podstawie umowy o pracę czy też takich, którzy nabywają usługi doradztwa podatkowego i wykorzystują ich efekty jedynie we własnej działalności.

Mogą się jednak zdarzyć sytuacje, gdy podmioty nie będące typowymi podmiotami doradczymi tylko „zwykłymi” podatnikami będą obowiązane do przygotowania i stosowania procedury: np. jeśli zatrudniają w swoich strukturach doradcę, dyrektora finansowego itp., który działa jako promotor w odniesieniu do innych podmiotów z grupy kapitałowej (proponuje im wdrożenie schematów, zarządza ich wdrożeniem itp.), czy też jeśli spółka zakupiła usługę doradztwa dotyczącą schematu i będzie ją udostępniać innym podmiotom z grupy kapitałowej. Innymi słowy obowiązek ten będzie dotyczył sytuacji, gdy dany podmiot w konkretnej sytuacji będzie mógł zostać uznany za promotora (zatrudniającego promotora) działającego na rzecz innych podmiotów. Sytuacja każdego podmiotu wymaga zatem indywidualnej analizy pod tym kątem.

Na ewentualne pytania w tym zakresie chętnie odpowie **Magdalena Wolicka**

• magdalena.wolicka@taxpoint.pl • tel. 664 717 350 •

- zachęcamy do kontaktu!

3. KONWENCJA MLI – ZMIANY W UMOWACH O UNIKANIU PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA

Wielostronna konwencja podatkowa (Konwencja MLI), podpisana 7 czerwca 2017 r., weszła w Polsce w życie z dniem 1 lipca 2018 r. Jest ona wyrazem realizacji założeń projektu BEPS (ang. *Base Erosion and Profit Shifting*), którego celem jest przeciwdziałanie agresywnym optymalizacjom podatkowym na skalę międzynarodową.

Konwencja MLI wprowadza zmiany do umów o unikaniu podwójnego opodatkowania o ile obie strony danej umowy zdecydują o objęciu Konwencją MLI tej umowy w tym samym zakresie (tzn. obie strony będą zgodne co do zakresu zmian).

Polska zgłosiła do objęcia Konwencją MLI 78 umów o unikaniu podwójnego opodatkowania. Proces ratyfikacji Konwencji MLI przez poszczególne państwa jest w toku, co oznacza, że nie wszystkie zgłoszone przez Polskę umowy zmienią się od roku 2019. Zgodnie z informacjami Ministerstwa Finansów, od 1 stycznia 2019 r. Konwencja MLI zaczęła obowiązywać

- w odniesieniu do podatków u źródła – w stosunku do umów zawartych między Polską a Austrią, Australią, Francją, Izraelem, Japonią, Litwą, Nową Zelandią, Serbią, Słowacją, Słowenią i Wielką Brytanią,
- w odniesieniu do pozostałych podatków – wyłącznie do umów zawartych z Austrią i Słowenią.

Zmiany, które Polska zdecydowała się wprowadzić do umów o unikaniu podwójnego opodatkowania to przede wszystkim:

- wprowadzenie postanowień dotyczących opodatkowania podmiotów transparentnych podatkowo,
- zmiana metody wyłączenia (zwolnienia) z progresją na metodę zaliczenia (kredytu) – w tych umowach, które przewidywały zwolnienie jako metodę unikania podwójnego opodatkowania,
- wprowadzenie holding period do postanowień dotyczących opodatkowania dywidend,
- zmiany w zakresie tzw. klauzuli nieruchomościowej.

Teksty umów po zmianach wprowadzonych przez MLI są na bieżąco publikowane na stronie Ministerstwa Finansów.

Na ewentualne pytania w tym zakresie chętnie odpowie **Magdalena Pancewicz**

• magdalena.pancewicz@taxpoint.pl • tel. 12 622 76 67 •

– zachęcamy do kontaktu!

4. OBWIESZCZENIE MF W ZAKRESIE *SAFE HARBOUR* DLA TRANSAKcji FINANSOWYCH

W dniu 31 grudnia 2018 r. ukazało się oczekiwane przez wielu podatników obwieszczenie MF w sprawie ogłoszenia rodzaju bazowej stopy procentowej i marży dla potrzeb cen transferowych w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych i podatku dochodowego od osób prawnych.

Omawiane obwieszczenie w szczególności zainteresuje podmioty powiązane, które na bazie przepisów ustaw o podatkach dochodowych w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2019 r. będą chciały skorzystać z instytucji tzw. *safe harbour* w zakresie wewnątrzgrupowego pozyskiwania/udzielania finansowania (pożyczki, kredyty, emisja obligacji). Celem krótkiego przypomnienia należy wskazać, iż w razie zastosowania się do zaleceń MF podatnicy są zwolnieni z obowiązku przygotowania analizy danych porównawczych (benchmarku) dla danej transakcji finansowej oraz transakcja nie jest badana szczegółowo przez organy podatkowe pod kątem rynkowości stosowania cen.

Jednym z obligatoryjnych warunków wymienionych w treści ustaw, którego spełnienie stanowi podstawę do skorzystania z ww. instytucji, jest konieczność ustalenia wysokości oprocentowania pożyczki na dzień zawarcia umowy w oparciu o rodzaj bazowej stopy procentowej i marżę, określone w opublikowanym właśnie obwieszczeniu.

Zgodnie z obwieszczeniem oprocentowanie jest składową dwóch wartości: stopy bazowej oraz marży. Pierwszy z elementów tj. stopa bazowa będzie zróżnicowany w zależności od waluty udzielonego / otrzymanego finansowania (m.in. WIBOR 3M, LIBOR USD / CHF / GBP 3M czy EURIBOR 3M). Natomiast wysokość marży uzależniono od aktualnego notowania danej stopy procentowej. W przypadku wartości dodatnich (co do zasady WIBOR 3M, LIBOR USD 3M) marża będzie wynosić 2%. Suma

stopy bazowej oraz 2% marży będzie stanowił ostateczną wysokość oprocentowania. Z kolei w przypadku stopy ujemnej (np. EURIBOR 3M, LIBOR CHF 3M) sposób wyliczenia marży będzie sprawiać, iż finalna wysokość oprocentowania zawsze będzie wynosić 2% (niezależnie od wysokości stopy bazowej). Wyznaczone w ten sposób oprocentowanie będzie stanowił minimum dla pożyczkodawcy a maksimum dla pożyczkobiorcy.

Wprowadzenie zasad *safe harbour* do polskiego porządku prawnego (na razie dla pożyczek i usług o niskiej wartości dodanej) należy ocenić pozytywnie. Rozwiązania te będą szczególnie użyteczne w kontekście mało skomplikowanych usług rutynowych. Niestety, wyznaczenie przedziału rynkowego (w przypadku transakcji pomiędzy podmiotami krajowymi – punktu) dla transakcji finansowych jest dalekie od realiów wolnego rynku. Należy bowiem podkreślić, iż w transakcjach pomiędzy podmiotami niezależnymi na wysokość premii za ryzyko (marży) wpływa wiele zmiennych, spośród których do najważniejszych zaliczyć należy przede wszystkim rating kredytowy pożyczkobiorcy, okres finansowania czy też występowanie zabezpieczeń. Regulacje przygotowane przez ustawodawcę nie uwzględniają tych zmiennych. Sprawia to, iż ten sam poziom oprocentowania będzie uznawany za właściwy zarówno dla krótkoterminowego, zabezpieczonego kredytu na rzecz podmiotu o dobrej kondycji finansowej jak i 5-letniego, niezabezpieczonego finansowania dla podmiotu o słabszym standingu finansowym. W konsekwencji, istnieje ryzyko, że podatnik stosujący się do ww. zapisów będzie równocześnie pozostawał w konflikcie z zasadą ceny rynkowej, zgodnie z którą podmioty powiązane są obowiązane ustalać ceny transferowe na warunkach, które ustaliłyby między sobą podmioty niepowiązane.

Na ewentualne pytania w tym zakresie chętnie odpowie **Katarzyna Przewłocka** lub **Łukasz Tarski**

• katarzyna.przewlocka@taxpoint.pl • tel. 608 615 625 • lukasz.tarski@taxpoint.pl • tel. 12 622 76 63 •

- zachęcamy do kontaktu!

5. ODROCZENIE TERMINU STOSOWANIA NAJWAŻNIEJSZYCH ZMIAN W ZAKRESIE PODATKU U ŹRÓDŁA

Jak wskazywaliśmy w grudniowym numerze Tax Point of View, z dniem 1 stycznia 2019 r. miały zacząć obowiązywać znowelizowane przepisy o podatku u źródła, istotnie zwiększające obowiązki i odpowiedzialność płatników w przypadku dokonywania większych wypłat. Jednocześnie na moment zamknięcia numeru trwały prace nad projektem rozporządzenia mającym opóźnić stosowanie najistotniejszych zmian.

31 grudnia 2018 r. w Dzienniku Ustaw opublikowano rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie wyłączenia lub ograniczenia stosowania nowego art. 26 ust. 2e ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych. Ww. artykuł zasadniczo przewiduje obowiązek poboru podatku u źródła według stawki ustawowej od nadwyżki ponad 2 mln zł należności wypłaconych na rzecz tego samego podmiotu w ciągu roku podatkowego, niezależnie od spełnienia przesłanek do zastosowania zwolnienia z podatku u źródła bądź zastosowania niższej stawki.

Stosowanie tego przepisu zostało wyłączone:

- do 30 czerwca 2019 r. – w przypadku pozostałych wypłat podlegających przepisom o podatku u źródła (np. pozostałe należności licencyjne, usługi niematerialne, odsetki, dywidendy).
- ile otrzymujący należność ma siedzibę w kraju, który zawarł z Polską umowę o unikaniu podwójnego opodatkowania, której przepisy określają zasady opodatkowania dochodów z dywidend, odsetek oraz należności licencyjnych, oraz istnieje podstawa prawna do wymiany informacji z tym państwem.
- Jednocześnie należy zwrócić uwagę, że – zgodnie z uzasadnieniem do projektu ww. rozporządzenia – płatnicy, w celu prawidłowego zastosowania art. 26 ust. 2e ustawy o CIT od 1 lipca 2019 r., dla oceny tego, czy próg 2 mln zł został przekroczony, muszą uwzględniać wypłaty dokonane od początku roku podatkowego (np. w lutym 2019 r.).
- na stałe – w przypadku wypłat należności z tytułu użytkowania lub prawa do użytkowania urządzenia przemysłowego, w tym także środka transportu, urządzenia handlowego lub naukowego (w tej części wydane rozporządzenie różni się od jego projektu, który w tym zakresie przewidywał wyłączenie tylko do 31 grudnia 2019 r.) oraz w przypadku niektórych innych kategorii wypłat bądź podmiotów otrzymujących należność;

Na ewentualne pytania w tym zakresie chętnie odpowie

Magdalena Wolicka lub **Anna Wamej-Stolc**

• magdalena.wolicka@taxpoint.pl • tel. 664 717 350 • anna.wamej@taxpoint.pl • tel. 12 622 76 63 •
– zachęcamy do kontaktu!

Dziękujemy za uwagę!

Informujemy, że za pośrednictwem *Tax Point of View* nie świadczymy usług doradztwa podatkowego lub prawnego, a niniejsze opracowanie zawiera informacje o charakterze ogólnym.

Przed podjęciem jakichkolwiek decyzji lub działań dotyczących konkretnych sytuacji w Państwa działalności gospodarczej prosimy o kontakt z doradcą Taxpoint.

Zespół Taxpoint

Zapraszamy do regularnego odwiedzenia stron:

<https://www.facebook.com/taxpointpowerofexperience>

oraz <https://www.linkedin.com/company/taxpoint-sp-z-o-o>

• biuro@taxpoint.pl • tel. 12 626 73 10 •